

En ny, forjeli Kjærlighedsvisa
aa Forfattarijn te „Banteborrijn“.

En Visa vil ja sbygga — ja vehtar iæd Vas,
Hen hainar om Malena, mai seel aa laanga Mas,
For di har borred tom ad imod mai som nad Paf,
Vaaraer ja e kounneijn saa styd i Folska-Snaaf.

Ded va nu Aindapijnes i Olgijstled iffor,
Ja haufareb saa ævent, vi sab i noggeb For
Ud paa bejn sbyre Loijn, aa sjevte vos ejn Pæf,
Ja kamsje trijstefira, de smagada saa vœf.

Vi va ijn helu Kara, aa Payer va der solt
Aa deriblan va en, som va veitti iys aa stolt:
Ded va min gamla Kjærest Malena — ja Ni ved
Daa idemijusta, a ded va temmelit paagled.

Men nu sta ja forteallad fraa fofstan aa te fift
Ud skad nu, entan saa de e galed ejlle vist —
Men, — nue — ded va Gjijstled — egran aa Ten ja kom;
Ja e lid vaaraløser, aa snaffer rujnenum.

Saa draf vi toltre Sypa, aa Baharna sijt Mø,
Aa Mas hain gjijt saa fermt me eijn Taktit Veddebro;
Men saa kom Holjer Spillemajn fram me sijn Fiol,
Saa kom di me ejn Fjærijn, hau skulje ha te Stol.

Hain ga sai te aa spilla, saa ble der vet et Hop;
Mens kom ja hen te Bylkijn, der krattada ja op
Paa Stejnub, for ja shtes a ja va noggeb suul
Aa demma tejnute ja, aa ta mai ejn lidijn Nuul.

V box 37:1081

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30 40

0
mm

10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
200
10
20
30
40

Ja hadde daante liggjed beroppá nad Kvater
Forriijn ja høre der kom et Par Govenner fleri:
Deb va Mas aa Malena, di hadde enads om
Aa gaa derop istaju for aa ta en Nujnenom.

Ja rokkade mai ijsje, ja doibe for aa se,
Ja tæjnte: de e maita va di vil ta dom te;
Men ja sfa sai, ja hadde en liden Tæna paa
Aa saa vad ijuijn Ujner, ja sau mest retad fraa.

Deb varde daante læjne, snart baunada ja op
For deb di gjore mai et forðæullad styd Spillop:
Ejn Tjitta Ederneæjter di luks hen paa mai smed,
Ja ble mest tokkaløser — ilæl daa, vaar di bed.

Saa, ijuan ja kom ner, saa va di alt dorra Bai
Aa ja vante tesjins me aa gjorra nad Stahai,
Mai ja gjil rettab jimad, ja valje daa istan
Aa dy mai for a ju mina Iven sto i Van.

Ja tæjnte mest aa sæjnt mai — ja de e ræiti sant —
Men, demme, hen te Mossaju, der va saa bæula lant;
Ja tæjnte au aa hæjut mai, men hadde ijuijn Klauu,
Aa hmitter kom eb for mai, dein skars Malenans Naun.

Saa kom ja te aa tæjntja paa gamla goa Tijn,
Aa ga mai te aa tuda, deb sette paa mit Sijn.
Ja tæjnte paa deb solta hon kom paa dejna Len,
Vaar hon for mine Iven va net aa sjar aa ren.

Saa kraf aa saa benhymmen, saa hyppen aa pois paa'd,
Aa de sa Gaarsens Foll — ja, aa flera, som der saa'd;
Hon kujne brygja, brænja, ja gjorra Malt aa fro,
Hon kunje kjlna, faia, re ujne got aa to.

Ja tæjnte paa dejn Otan, vi foltes ad te Voin,
(Nad hareb saita paa sai ein fastenes her Gjøjn.)
Ja spore: „vittu varra min Konna?“ hon sa „jo?“
Saa vad saa læje fram vi va Kjærestet vi to.

Ja tæjnte paa ejn Marn, ja kom gaanes der frambi,
Ja saa lib ijuom Portijn, haju vante tept idi;
Ja hadde ijsla Stjiner, aa gjijt ijen mest strais,
Ja stjule ha et Verne uret te Maaltidais.

Hon saa mai, aa kom ud aa sa: „Sørn! du e saa bra,
Naar bara du vil komma herhib egran ista —
Om Ujnaruati gjærna, — kom bara nogged rapt:
Di Sælle ta a Marken, de skan'te ble saa knapt“.

Ja kom daa men hel stjla, ja stjule stjla fost,
Ja Autansmaaled au, for ja kjænte for mijn Kost,
Daa ja saa kom, saa laa hon, men Stersbarn sto paa Klem,
Saa gjijt ja iju — om Otan saa snattada ja jim.

De vatje saa ret ræitit — aa libel ja kom ijen,
Ja inu Ygganijneva ja snæite mai berhen,
For hon va nu saa slisken, — va kujne ja saa ted? —
Aa ja, min arma Stakkal! ja stjulte lad na bled.

Alt syddant gjijt ja aa tæjnte auer paa paa Væjn,
Daa ja saa kom i Portijn, ja storte op i Stæjn.
Ja sæunada saa auer te Klokkan va mest tal,
Daa ajle Gaarsens Foll va om mai me Stj aa Gal.

Deb van'te artit! — Men deb bler saita var inu:
Om Fastelan ja ignar, hon Pottijn slauer itu,
Aa hon har sait for Ijuer, vi hadde te aa la,
A ijuijn ajuijn foreb sfa staa iju stakkals ja.

Ja hare'd klesfamt for mai, som Ni nu nok har hørt,
Na e saa harmse paa'd, ja mai skulje lad forført;
Haddeke vad de Slæjued, saa vad ju itje var
Saa skulje ja hat tad na som ein galanter Kar.

Saa ota har ja unrabs paa vaar di kom berop,
For Dainferna paa Boijn di maatte daa sait stop;
Men der va nok ijn Dpgang fraa Faarahused aa,
No syddenein som Mas snuser nok i var en Braa.

Nu slutar ja min Visa, aa saier Jer, Godnat!
Ni sen nok ja har saad tollre Pofler i mijn Hat,
Di sijl ja dejn Matten ja storte op i Slæjn,
Dejn kujne vi au gjerna te daa hat idaa Bæjn. —

Andet Oplag.

København 1865.

Faaes i S. Henrikfens Boghandel.

Trykt i M. A. A. Wolffs Bogtrykkeri ved Fr. C. Kieffer.